

C/2024/2171

25.3.2024

Talan väckt den 5 februari 2024 – Meta Platforms Ireland mot kommissionen

(Mål T-55/24)

(C/2024/2171)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ombud: juristerna A. Komninos, G. Forwood, I. Sarmas och H. Gafsen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla talan såvitt avser den första och den andra grunden, och fastställa att artikel 5.2 andra meningen och artikel 5.4 i delegerad förordning (EU) 2023/1127 ⁽¹⁾ inte kan tillämpas på sökanden och därför ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut C(2023) 8176 final av den 27 november 2023 om fastställande av en tillsynsavgift som är tillämplig på Facebook och Instagram enligt artikel 43.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065, ⁽²⁾
- bifalla talan såvitt avser den tredje–sjätte grunden och ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut C(2023) 8176 final av den 27 november 2023 om fastställande av en tillsynsavgift som är tillämplig på Facebook och Instagram enligt artikel 43.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065,
- enligt artikel 88 i rättegångsreglerna, besluta om de åtgärder för processledning som begärts inom ramen för den tredje grunden, i den mån tribunalen anser det vara nödvändigt, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta sökandens kostnader och utgifter i samband med detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Sökanden hävdar genom sin första grund att det var fel att i det ifrågasatta beslutet beräkna det högsta totala värdet av sökandens avgift med hänvisning till de vinster som Meta Platforms, Inc. uppnått på världsnivå på grundval av den andra meningen i artikel 5.2 i förordningen om tillsynsavgifter, eftersom den bestämmelsen strider mot artikel 43.4 och 43.5 i förordningen om digitala tjänster och artikel 290.1 FEUF och måste ogiltigförklaras enligt artikel 277 FEUF.
2. Sökanden påstår genom sin andra grund att den metod som fastställs i artikel 5.4 strider mot artikel 43.5 b i förordningen om digitala tjänster, artikel 290.1 FEUF, proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling. Det måste därför fastställas att artikel 5.4 i förordningen om tillsynsavgifter inte kan tillämpas enligt artikel 277 FEUF.
3. Sökanden gör genom sin tredje grund gällande att det ifrågasatta beslutet har tillkommit genom ett åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig över beräkningen av de så kallade restbeloppen och metoden om det genomsnittliga antalet aktiva mottagare (AMAR-metoden).

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1127 av den 2 mars 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 vad gäller detaljerade metoder och förfaranden för de tillsynsavgifter som kommissionen tar ut av leverantörer av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer (EUT L 149, 2023, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 2022, s. 1).

4. Sökanden hävdar genom sin fjärde grund att det ifrågasatta beslutet har en bristande motivering med avseende på AMAR-metoden.
 5. Sökanden påstår genom sin femte grund att den metod som används i det ifrågasatta beslutet för att beräkna det genomsnittliga antalet aktiva mottagare är felaktig och strider mot artiklarna 290.1 och 291.2 FEUF, artiklarna 33.3, 43.4 och 87 i förordningen om digitala tjänster, artikel 4.2 i förordningen om tillsynsavgifter och proportionalitetsprincipen.
 6. Sökanden gör genom sin sjätte grund gällande att beräkningen av sökandens tillsynsavgift är felaktig och strider mot artikel 43.5 b och c i förordningen om digitala tjänster.
-